

Đôi Dép

NGUYỄN TRUNG KIÊN

*Bài thơ đầu anh viết tặng em
Là bài thơ anh kể về đôi dép*

*Khi nỗi nhớ ở trong lòng da diết
Những vật tầm thường cũng viết thành thơ*

*Hai chiếc dép kia gặp nhau tự bao giờ
Có yêu nhau đâu mà chẳng rời nửa bước*

*Cũng gánh vác những nẻo đường xuôi ngược
Lên thăm nhưng xuống cát bụi cùng nhau*

*Cùng bước, cùng mòn, không kể thấp người cao
Cùng chia sẻ sức người đời chà đạp
Dẫu vinh nhục không đi cùng người khác
Số phận chiếc này phụ thuộc chiếc kia*

A landscape photograph featuring a calm body of water in the foreground, reflecting the sky and surrounding trees. The sky is a mix of soft pinks, purples, and blues, suggesting a sunset or sunrise. Several trees with bare branches are scattered across the middle ground, and distant mountains are visible on the horizon. The overall mood is serene and contemplative.

*Nếu ngày nào một chiếc dép mất đi
Mọi thay thế đều trở nên khập khiễng*

*Giống nhau lắm nhưng người đời sẽ biết
Hai chiếc này chẳng phải một đôi đâu*

*Cũng như mình trong những lúc vắng nhau
Bước hụt hẫng cứ nghiêng về một phía
Dẫu bên cạnh đã có người thay thế
Mà trong lòng nổi nhớ cứ chên vênh*

*Đôi dép vô tri khắng khít song hành
Chẳng thể nguyên mà không hề giả dối
Chẳng hứa hẹn mà không hề phản bội
Lối đi nào cũng có mặt cả đôi*

*Không thể thiếu nhau trên bước đường đời
Dẫu mỗi chiếc ở một bên phải trái
Nhưng tôi yêu em bởi những điều ngược lại
Gắn bó đời nhau vì một lối đi chung*

A romantic scene of a man and a woman standing on a beach at sunset. They are silhouetted against the bright orange and yellow glow of the setting sun, which is reflected on the water and the wet sand. The man is on the left, and the woman is on the right, and they are holding hands. The sky is a deep blue, and the ocean is visible in the background.

*Hai mảnh đời thắm lặng bước song song
Sẽ dừng lại khi chỉ còn một chiếc*

*Chỉ còn một là không còn gì hết
Nếu không tìm được chiếc thứ hai kia*